Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

p̄missum est. & ipsi obseruabant eum. Ds̄ns cōi nouit
cogitationes hominū. S; merito inūrogati tacent.
q̄ cont̄ se dic̄tū quicqd dixerint uident. Nam si li
cet sabbato curare. quare saluatorē an curet obser-
uant̄. Si ñ licet. q̄r ipsi peccora sabbato curant. Ipse
ÿ appēhensum sanauit ac dimisit. Puida dispensati
one. dis̄ant legis p̄ncipes & pharisēos. ydropicū curat
& mox cont̄ auaricia disputat. ut uideliceet phui
egritudinē corporis. in illis exp̄mere egritudo cor-
dis. Denq. p̄ multa disputationis ei hortamēta sub
iunc̄tū ē. Audiebant aut hec omia pharisei. q̄ erant
auari. & deridebant eū. ydropic̄ q̄ppe q̄ plus bi
bert eo amplius sitit. & omis auar̄ sitim multiplicat.
q̄ cū ea q̄ appetit adept̄ fuerit. ad appetenda am
plius anhelat. Et respondens dix̄ ad illos. Cui urm
asin̄ aut bos in puteū cadet. & ñ cōtinuo extrahet il
lum die sabbati. Sic obseruatores suos pharisēos cum
cat. ut eos de cia auaritie ēdempnet. Si uos inq̄t in
sabbato asinū. aut boue. aut aliud qd̄libet animal.
in puteū decidens eripere festinatis ñ animali s̄uire
auaricie ēsulentes. q̄nto magis ego hominē. q̄ mul
to melior ē peccore. debeo liberare. Congruenter
ydropicū animali qd̄ decidit in puteū cōparauit.
sic & illa muliere. quā decē & octo annis alligatam